

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

22 april 2009

Uitspraak 2009.09

Ontslag in kader van ID regeling

De geleidelijke afbouw van de subsidiëring van de loonkosten van de ID-functie van appellant levert voor het bestuur van verweerder in dit geval grond op om tot ontslag van appellant uit deze functie te kunnen besluiten op grond van artikel 3.8 lid 3 van de CAO PO. Verweerder heeft voldoende aannemelijk gemaakt dat er geen financiële middelen beschikbaar zijn om appellant in dienst te houden. Bovendien komt verweerder beleidsvrijheid toe met betrekking tot de door hem gewenste verhouding in aantallen onderwijskrachten en onderwijsondersteunend personeel.

Beroep ongegrond

in de zaak van:

A., appellant,
gemachtigde: mr. L. Hoogeveen- Vlasblom.
tegen
de Stichting V. verweerder,
gemachtigde: mr. J.A. Keijser.

1. De procedure

1.1. Appellant heeft bij beroepschrift d.d. 27 mei 2009 beroep ingesteld tegen het besluit van de Stichting d.d. 22 april 2009, waarbij hem met ingang van 1 augustus 2009 ontslag is verleend. Bij brief d.d. 8 juni 2009 heeft appellant zijn beroepschrift aangevuld. Namens het bestuur van de Stichting is een verweerschrift, met bijlagen, d.d. 29 juni 2009 ingediend.

1.2. Het beroep is ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 8 juli 2009 behandeld. Hierbij zijn verschenen: appellant vergezeld van mevrouw K, een familielid, de gemachtigde van verweerder, alsmede mevrouw D. , personeelsadviseur bij verweerder.

1.3. Na de zitting heeft de Commissie van Beroep kennis genomen van de brief van verweerder met als bijlage het besluit van 25 juni 2008 terzake de plaatsing van appellant in het risicodragend deel van de formatie (RDDF), en de reactie van appellant bij brief van 16 juli 2009.

2. De feiten

2.1. Appellant, geboren op 3 mei 1959, is sinds 9 februari 1999 als schoolassistent bij (de rechtsvoorgangers van) AMOS in dienst in het kader van de In- en Doorstroomregeling (hierna: Regeling ID).

2.2. Bij besluit van 25 juni 2008 is appellant met ingang van 1 augustus 2008 voor het schooljaar 2008/2009 in het RDDF geplaatst. Bij besluit van 22 april 2009 is aan appellant ontslag verleend met ingang van 1 augustus 2009 in verband met de afbouw van de subsidiëring van zijn functie.

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

3. De standpunten van partijen

3.1. Appellant stelt zich op het standpunt dat het in dienst hebben van een ID-medewerker voor de werkgever met zich brengt dat hij zich moet inspannen om deze medewerker te laten doorstromen naar een reguliere functie. Appellant meent dat verweerder zich daartoe over een periode van tien jaar onvoldoende heeft ingespannen. Van onderzoek naar doorstroommogelijkheden en/of scholingstrajecten is niet gebleken. Appellant betoogt voorts dat er geen aanleiding bestaat om zijn functie op te heffen, nu de ID-subsidieregeling met ingang van 2009 niet volledig komt te vervallen. De hoogte van de subsidie zal jaarlijks met tien procent worden afgebouwd, hetgeen betekent dat er in het komende schooljaar slechts een bedrag van ongeveer € 150,- bruto per maand minder aan subsidie zal worden ontvangen. Het is appellant niet bekend of verweerder op enigerlei wijze heeft getracht om (alternatieve) financiële middelen vrij te maken om hem te behouden. Daar komt bij dat de behoefte aan schoolassistenten nog immer aanwezig is, hetgeen blijkt uit de omstandigheid dat zijn werkzaamheden en taken in de toekomst door vrijwilligers zullen worden vervuld. Gelet op het voorgaande, verzoekt appellant zijn beroep gegrond te verklaren.

3.2. Verweerder voert verweer en brengt, samengevat weergegeven, naar voren dat het ontslag van appellant noch onterecht, noch onredelijk, noch onrechtmatig is. Hij verzoekt het beroep van appellant derhalve ongegrond te verklaren.

4. De beoordeling

4.1. Met betrekking tot het verleende ontslag is de Commissie van Beroep van oordeel, dat de geleidelijke afbouw van de subsidiëring van de loonkosten van de ID-functie van appellant voor het bestuur van verweerder in dit geval grond oplevert om tot ontslag van appellant uit deze functie te kunnen besluiten op grond van artikel 3.8 lid 3 van de CAO PO. De Commissie van Beroep acht voldoende aangetoond dat verweerder geen genoegzame middelen ter beschikking heeft om de subsidievermindering van tien procent voor het kalenderjaar 2009 uit eigen middelen te betalen. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat verweerder in totaal 32 ID-medewerkers in dienst heeft, waaronder appellant, die allen vanwege de afbouw van de subsidieregeling met ingang van 1 augustus 2008 voor de duur van een jaar in het RDDF zijn geplaatst. Verweerder is erin geslaagd één ID-medewerker te laten doorstromen. De andere ID-medewerkers, inclusief appellant, zijn per 1 augustus 2009 ontslagen. Tien procent van de totale loonkosten van deze ID-medewerkers betreft een aanzienlijk bedrag, hetwelk jaarlijks terugkeert en jaarlijks toeneemt.

4.2. De Commissie van Beroep overweegt voorts dat het bestuur van verweerder de inspanningsverplichting heeft om na te gaan of het appellant andere werkzaamheden kan aanbieden. In dit opzicht is niet gebleken dat het bestuur bij de beëindiging van het dienstverband van appellant onjuist ten opzichte van appellant heeft gehandeld door appellant geen regulier dienstverband aan te bieden. Gebleken is dat appellant een zogenaamd 'kernprofiel' heeft, hetgeen betekent dat de afstand tot regulier werk voor hem thans nog te groot is, waardoor doorstromingsmogelijkheden beperkt zijn. Afgezien

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

daarvan, heeft verweerder naar het oordeel van de Commissie van Beroep voldoende aannemelijk gemaakt dat er geen financiële middelen beschikbaar zijn om appellant in dienst te houden. Bovendien komt verweerder beleidsvrijheid toe met betrekking tot de door hem gewenste verhouding in aantallen onderwijskrachten en onderwijsondersteunend personeel.

4.3. Gelet op het voorgaande, zal het bestreden besluit gehandhaafd worden en het daartegen gerichte beroep ongegrond verklaard worden.

5 . De beslissing

De Commissie van Beroep:

- verklaart het beroep tegen het besluit van 22 april 2009 van het bestuur van * ongegrond.